

בש"פ 126/18 - בני ריאהי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
בש"פ 126/18

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקש: בני ריאהי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי
בבאר שבע בתיק ע"ח 45812-12-17 שניתנה ביום
29.12.2017 על ידי כבוד השופטת ד' כהן

בשם המבקש: עו"ד יהונתן רבינוביץ

החלטה

1. המבקש, תושב אבן יהודה, נתפס באילת בחשד לנהיגה במהירות של 131 קמ"ש במקום בו המהירות המרבית המותרת היא 80 קמ"ש, ורישיון הנהיגה שלו נפסל ביום 13.12.2017 על-ידי קצין משטרה.

בטרם הוגש נגדו כתב אישום, הגיש המבקש עתירה לבית משפט השלום לתעבורה באשדוד לביטול הפסילה המנהלית של רישיונו. בית משפט השלום קבע כי הסמכות המקומית לדון בעתירה נתונה לאילת. זאת, שכן מרב הזיקות - מקום ביצוע העבירה, מקום ביצוע השימוע למבקש, מקום היחידה החוקרת והמקום בו יועד להיות מוגש כתב האישום - נמצאות באילת. עררו של המבקש על החלטה זו לבית המשפט המחוזי בבאר שבע נדחה.

2. בבקשה שלפניי טוען המבקש כי יש לבטל את שתי ההחלטות הנ"ל, ולהשיב את עתירתו להתברר לבית משפט השלום לתעבורה באשדוד, שכן הן עומדות בניגוד לפסיקת בית משפט זה וגורמות להכבדה מיותרת על המבקש.

4. כפי שעולה מהבקשה, היא כבר הפכה לתיאורטית. מכל מקום, כבר נתתי החלטה עקרונית בנושא הסמכות

עמוד 1

המקומית במקרים מעין אלה, בבקשה שהוגשה בשעתו על ידי בא כוח המבקש דכאן (בש"פ 3305/16 ה'לן נ' מדינת ישראל (26.5.2016)). מכאן, שהבקשה הנוכחית אינה מעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית החורגת מעניינם של הצדדים (ראו החלטתי בבש"פ 6052/17 עללא דין זיר נ' מדינת ישראל (26.7.2017), והאסמכתאות שם).

אשר על כן, הבקשה נדחית אף ללא צורך בתגובה.

ניתנה היום, כ"ב בטבת התשע"ח (9.1.2018).

שׁוֹפֵט
